

Србија је деведесетих због Косова ушла у сукоб са Западом када је он био најмоћнији, а изгледа да ће капитулирати 2023, када Запад очигледно губи хегемону позицију у светском капиталистичком систему. Доказ за ту тврдњу су поступци и изјаве Александра Вучића који каже да није ништа потписао, али ће применити оно што је прихватио. Када је луј Адолф Тјер, председник француске владе и крвник париских комунара 1871. био оптужен да владине трупе бомбардују Париз он је одговорио – не, ми га само гађамо из топова.

Деведесетих Србија није имала ни једног јединог сvezника, ушла је у рат са НАТО-м и није у потпуности капитулирала - према Резолуцији 1244 УН Косово је и даље део Србије. Настојање западних сила да доврше успостављање пуне косовске државности није било сасвим успешно. Не само да Русија и Кина не признају Косово, већ и пет чланица ЕУ и друге државе, укључујући и Ватикан.

То не значи да Милошевићев подухват није био суицидан. Српски национализам деведесетих постављао је нацији и држави неоствариве циљеве и због тога је пораз био неминован. Милошевић је увео земљу у сукоб не само са Западом, другим народима из СФРЈ већ, због рата у Босни, и са скоро целим исламским светом. Трезвено политичко мишљење није уобичајено у Србији. У предговору Родољупцима Јован Стерија Поповић 1849. писао је: "Бацимо поглед на најпознатију повесницу нашу. Што је било луђе, претераније, несмисленије, то је имало више уважатеља, а глас умерености сматрао се као ненародност, као противност и издајство..."

